

**MIQUEL ROMAGOSA: “PELS NOBLES ERA UNA QÜESTIÓ D’HONOR
DEFENSAR ELS CÀTARS”.**

Resident a Esplugues de Llobregat, encara que nascut a Sant Vicenç dels Horts, en Miquel Romagosa, després d’una llarga vida de treball en càrrecs directius del sector de l’automoció, decidí dedicar-se a la seva passió, l’escriptura. De moment ha publicat tres llibres, i en destaquem “Viana de Foix”, ambientat en l’època de l’inici de la Croada contra els Bons Homes.

Redacció.- Com et sentires atret per Occitània?

M.R.- Fou una situació casual. El meu fill en un viatge pels Estats Units, trobà el nom d’un soldat caigut durant la Guerra del Vietnam, J.Layne Romagosa, en una placa memorial a Washington. Trobar el nostre cognom a tants quilòmetres de distància provocà el meu interès per saber si alguns Romagosa havien emigrat en temps llunyans al continent americà.

Investigant vaig descobrir que alguns Romagosa provinents de Sitges havien viscut a l’estat de Louisiana des del segle XVIII, i que la nissaga, segons les recerques d’una investigadora nord-americana, procedien de la ciutat de Romagosa, a Occitània. Aquesta tesi també és defensada per l’estudiós Dr Medina al seu llibre “Romagosa de Begues”.

Segons les troballes aconseguides una branca dels Romagosa havien arribat a Catalunya procedents d’Occitània durant el segle XIII, quedant alguns membres al Comtat d’Empúries i uns altres a Cervelló, en unes terres que necessitaven urgentment repoblació humana.

R.- Penses que podrien haver estat “Bons Homes” (càtars) els teus avantpassats?

M.R.- És probable, perquè aquestes terres despoblades i molt perilloses en matèria de seguretat, eren poblades molt sovint per persones que eren perseguides per motius diversos, i els càtars, fugint de la persecució de la Croada, eren candidats a repoblar aquests territoris.

R.- “Viana de Foix” és una novel·la on apareixen els teus avantpassats?

M.R.- Parcialment. La novel·la és ficció, amb molts punts en comú amb la realitat històrica, però que incorpora històries també fictícies. Considero

“Viana de Foix” com un homenatge a aquella civilització occitana, única en el seu temps, però molt diversa, on trobem càtars, però també dames i trobadors, cavallers...

Personalment penso que segurament els meus avantpassats podien haver estat “faydits” (nobles occitans que defensaven els càtars, encara que ells mateixos no ho fossin perquè eren els seus vassalls). Potser els meus avantpassats perderen els seus títols i el seu patrimoni com molts altres nobles per aquesta causa, i es veieren obligats a emigrar a la recerca d'altres indrets.

R.- La Croada fou una tragèdia per a Occitània. Es podia haver evitat? Quines foren les vertaderes motivacions?

M.R.- L'Església catòlica necessitava extirpar aquesta dissidència que amenaçava amb trencar el seu monopoli religiós. Els Càtars eren molt estimats pel poble pels seus actes de bondat i ajuda als més necessitats. Malgrat els intents de l'Església catòlica de frenar amb paraules i contraatacant amb els seus millors predicadors com Sant Domènec de Guzmán, el Catarisme continuava expansionant-se pel Llenguadoc. Les paraules no havien servit i només quedava l'opció de la força.

R.- Molts nobles, els “faydits” recolzaren els Càtars, malgrat que eren catòlics. De fet, el Catarisme a les cases nobles s'havia introduït a través de les dames.

M.R.- Els nobles consideraren un motiu d'honor defensar els Càtars, perquè consideraven que no havien comès cap mal, però també perquè eren els seus vassalls, i els senyors nobles estaven obligats pel vassallatge a defensar-los. Si no ho haguessin fet, haurien perdut el seu honor, encara que això significava enfrontar-se contra la monarquia francesa i la poderosa Església catòlica.

R.- Has visitat els indrets dels teus avantpassats i els escenaris de la teva novel·la?

M.R.- En diverses ocasions, però tinc pendent visitar l'Abadia de Lagrassa, perquè considero que és un punt bàsic per a conèixer l'espiritualitat de l'Occitània medieval.

R.- Què creus que poden aportar la vida i les idees dels Bons Homes a la societat d'avui en dia?

M.R.- En la societat del futur, el món és veurà obligat a crear els nous càtars. Gent que desinteressadament es preocupi pels seus veïns, que en un porcentage molt alt viuran sols. Necessitarem cuidar-nos els uns als altres com feien ells. Respecte a les idees no és necessari fer gran cosa perquè l'església catòlica ja fa molts anys que tiren pedres al seu terrat i no tan sols per la pederàstia sinó també en condecorar militarment imatges, ...

R.- Consideres que Occitània s'ha recuperat de la tragèdia que fou la Croada contra els Bons Homes?

M.R.- No s'ha recuperat. A finals del segle XII i començaments del XIII Occitània anava encaminada a crear una societat més civilitzada, més culta en tots els aspectos. I dins del sistema feudal començava a estendre's la preocupació pel benestar de la població. Tot això es perdé per culpa de les normes repressores dels nous amos del nord.

R.- Com a descendent d'occitans emigrats, com opines que haurien d'ésser les relacions entre Catalunya i Occitània? Malgrat la història comuna i unes llengües germanes bessones, creus que Occitània és molt desconeguda pels catalans?

M.R.- De petit em sentia atret per les històries de cavallers del Llenguadoc però res més. El nom d'Occitània per a mi era estrany i llunyà. És ara que els catalans comencem a prendre consciència de la importància veïnal dels nostres pobles. Fins ara es podria dir que hem estat veïns sense saludar-se i hem d'arreglar aquesta relació amb tants lligams històrics comuns.

R.- Has publicat altres llibres, que són "En tu sueño" i "De tot cor". De què tracten?

M.R.- Estic molt orgullós de «En tu Sueño», que vaig escriure en tan sols dos mesos. Els lectors diuen que enganxa moltíssim i que han gaudit molt llegint les aventures i el comportament dels personatges. És una comèdia romàntica amb un rerefons d'intriga relacionada amb experiments genètics, on resulta involucrat el Vaticà i curiosament també amb reminiscències dels càtars. «De Tot Cor» és tot el contrari. Es tracta d'un drama molt fort sobre

les relacions entre un pare i el seu fill que pateix una malaltia cardíaca, i no puc avançar molt més en la sinopsi per no revelar el contingut.

R.- Com en Miquel Romagosa, bona part dels catalans tenen arrels que s'endinsen en la nostra veïna i germana Occitània.

Interessats en els llibres d'en Miquel Romagosa, consulteu a

www.universodeletras.com

www.elcorteingles.es

www.agapea.com

www.fnac.es

www.casadellibro.com